

سال ۹۴ برای نقش مادر عمو پورنگ با من تماس گرفتند. من با تعجب گفتم چرا به من زنگ زدید؟ با کسی تماس بگیرید که هم سن و سال مادر ایشان باشد. آنها اما از من خواستند که بیشتر روی این نقش فکر کنم و یک هفته بعد مجدداً با من تماس گرفته شد و من گفتم نظر قطعی ام را بعد از تست گریم اعلام می‌کنم. در نهایت از نقش خوشم آمد و پذیرفتم

فانچ ویک

ویژه‌نامه رادیو و تلویزیون روزنامه جام جم
شنبه ۸ آبان ۱۴۰۰ شماره ۷۷۵

نعیمه نظام دوست از تجربه حضور در کارهای کودک و کلبه عمو پورنگ می‌گوید

داریوش فرضیایی سوپر استار است

نعیمه نظام دوست، بازیگر نام‌آشنایی است که بسیاری بازی او را در فیلم‌های سینمایی، سریال‌های تلویزیونی و رنالیته‌شوها دیده‌اند. بازیگر توانمندی که هم در ژانر جدی و هم در ژانر طنز توانسته توانایی خود را به خوبی به نمایش درآورد و حتی در کوتاه‌ترین نقش‌هایی که داشته نیز موفق شده تأثیر مثبت خود را به عنوان یک بازیگر مکمل بگذارد اما او چند سالی می‌شود که در کنار بازیگری گروه سنی بزرگسالان، تجربه بازی در بخش گروه سنی کودک و نوجوان را نیز داشته و اتفاقاً توانسته به خوبی در این گروه سنی جای خود را باز کند. به طوری که در حال حاضر بسیاری از کودکان و نوجوانان او را به عنوان مادر عمو پورنگ در برنامه «کلبه عمو پورنگ» شناخته و دوستش دارند. او در فصل جدید برنامه به عنوان شخصیت «کاکل به سر» حضور پیدا کرده و ما نیز سراغش رفتیم تا با او درباره تجربه بازیگری در بخش گروه سنی کودکانه به گفت‌وگو بپردازیم.

آزاده باقری
روزنامه‌نگار

بازی شما در «محلۀ گل و بلبل»، «بچه محل» و «کلبه عمو پورنگ» در مقایسه با بازی در سایر فیلم و سریال‌هایی که در کارنامه‌تان دارید، تجربه‌ای متفاوت بوده به طوری که برخلاف سایر نقش‌های‌تان در این مجموعه تلویزیونی، نقش یک پیرزن ۸۰ ساله و نقش یک مرغ را بازی کرده‌اید. کمی از این تجربیات متفاوت بگویید.

کار کودک دنیای متفاوتی دارد و آن قدر حس شیرین، فانتزی، ساده و کودکانه‌ای می‌دهد که به آن دل می‌بندی و نمی‌توانی چنین فضایی را با فضاهای کاری که در گروه سنی بزرگسالان، فیلم و سریال ساخته می‌شود، مقایسه کنی. تجربه چنین موضوع شیرینی در عین صمیمیت، فضای جدی و سختگیرانه‌ای نیز دارد تا کار به شکل حرفه‌ای ساخته و آماده پخش شود. همین شیرینی فضا باعث می‌شود تا تحمل سختی کار بیشتر شده به خصوص که بدانی این برنامه قرار است برای کودکان سرزمینت ساخته شود. کاری که بسیاری از بزرگان و پیشکسوتان بازیگری ما در سینما و تلویزیون انجام داده و آثار ماندگاری از خود به جای گذاشته‌اند. این موضوع نه تنها در ایران بلکه در جهان نیز این طور بوده و بسیاری از هنرمندان شناخته شده جهان در حوزه کودکان نیز کارنامه خوب و درخشانی دارند. حتی آنها ساخت برنامه برای کودکان را بسیار جدی‌تر از ما نیز پیش می‌برند. با توجه به همین شناخت بازی در هر دو فضای گروه سنی کودک و بزرگسال، احساس می‌کنم آن فضای خشک و سختگیرانه پشت صحنه در گروه بزرگسال را خودمان ساخته و شکل داده‌ایم که می‌توانیم با تغییر چنین فضایی آن را بازسازی کنیم.

چطور شد به تیم بازیگران عمو پورنگ پیوستید؟

انسان شریفی است و برای همین کار با او لذتبخش است.

تغییر سبک مجموعه تلویزیونی کلبه عمو پورنگ به سبک نمایشی اتفاق متفاوتی بوده که باعث شد این برنامه به شکل محسوسی در ماهیت خود تغییری ایجاد کند. از نظر شما این تغییر ماهیت اتفاق خوبی بود؟

تا قبل از این که کلبه عمو پورنگ به سبک نمایشی درآید، مانند بیشتر برنامه‌های کودک یک مجری با چند شخصیت متفاوت و فانتزی داشت. اما از سال ۹۴ تصمیم بر آن شد این برنامه شکل داستانی بگیرد. همین اتفاق باعث اقبال عمومی شد و حتی علاوه بر کودکان، پدر و مادرها، پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌ها و بزرگسالانی که در کودکی با عمو پورنگ خاطره داشتند با این تغییر سبک، مخاطب کلبه عمو پورنگ شدند. بنابراین در حال حاضر می‌توانم بگویم این برنامه بهترین کار کودک تلویزیون است.

آیا همین نکته‌ای که به آن اشاره کردید که بازه سنی مخاطبان گسترش پیدا کرد، باعث نقد این مجموعه نمی‌شود که این برنامه برای کودکان ساخته نشده است؟

خیر. به نظر من این اتفاق در حال حاضر اصلاً نقد محسوب نمی‌شود. پیامی که قرار است در این برنامه در قالب کودکانه بیان شود، اتفاق می‌افتد و بچه‌های امروز آن قدر باهوش هستند و در فضایی بزرگ می‌شوند که بسیار بزرگ‌تر از فضای کودکانه ماست. در نتیجه خیلی سریع پیام‌ها را دریافت و به درستی درک می‌کنند. حالا با چنین فضای دوست‌داشتنی، بزرگسالان هم می‌توانند ارتباط بگیرند و وقتی با مخاطبان برنامه هم مواجه می‌شوم، می‌بینم آنها نیز حس خوبی از برنامه دریافت می‌کنند.

دوست خواهم داشت یا خیر. که از نقش خوشم آمد و پذیرفتم.

همکاری با داریوش فرضیایی را چگونه دیدید؟ آیا او در به وجود آمدن چنین تجربه‌ای که از آن تجربه لذتبخش یاد می‌کنید، اثر داشته است؟

داریوش فرضیایی، سوپرستار کار کودک است. او به شدت انسان مهربان، دوست‌داشتنی، افتاده و متواضعی است. همین اخلاق متفاوتش تأثیر مستقیمی در ایجاد یک فضای مثبت در این مجموعه داشته که صمیمیت در عین حرفه‌ای بودن در کار موج می‌زد. عمو پورنگ انسان بذله‌گو و شوخی است. در کنار این ویژگی‌ها می‌توانم بگویم او بسیار

زمانی که سال ۹۳ قرار بود کلبه عمو پورنگ کار خود را آغاز کند با من تماس گرفتند که در آن زمان موقعیت همکاری پیش نیامد. بعد از آن سال ۹۴ بود که باز با من تماس گرفته شد و به دفتر آقای درویش‌علی‌پور دعوت شدم و آقای فرضیایی هم حضور داشتند و به من گفتند نقش من مادر عمو پورنگ است! من با تعجب گفتم چرا به من زنگ زدید؟ با کسی تماس بگیرید که هم سن و سال مادر ایشان باشد. آنها اما از من خواستند که بیشتر روی این نقش فکر کنم و یک هفته بعد مجدداً با من تماس گرفته شد و گفتم نظر قطعی ام را بعد از تست گریم اعلام می‌کنم ببینم اصلاً آن نقش را با آن تست گریم

مردم فکر می‌کنند مادر عمو پورنگ هستم!

من همچنان با وجود آن که در سری جدید مجموعه نقش «کاکل به سر» را بازی می‌کنم اما هنوز بسیاری مرا به عنوان مادر عمو پورنگ می‌شناسند و این موضوع حس خیلی خوبی به من می‌دهد. حتی خیلی جاها فکر می‌کنند من واقعا مادر عمو پورنگ هستم و حال ایشان را از من می‌پرسند که می‌گویم عمو پورنگ بچه من نیست و من نقش مادر او را بازی می‌کنم. این اتفاقات برای من خیلی با مزه است. حتی در یک برنامه زنده تحویل سال قرار بود در همین لوکیشن کلبه عمو پورنگ برنامه داشته باشیم و مادر آقای فرضیایی نیز حضور داشتند و من هم با همان گریم بودم. وقتی وارد برنامه شدیم عمو پورنگ به عنوان داریوش فرضیایی در برنامه حاضر شد و من در نقش مادر ایشان گفتم پسرم! که مادر آقای فرضیایی واکنش نشان داد و گفت من مادر او هستم و به دنیایش آورده‌ام. همین موضوع اتفاق با مزه‌ای را رقم زد.